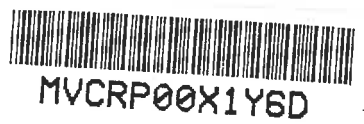


dne 21.6.2013

PŘÍLOHA



Ministr vnitra  
Jan Kubice

Dodatečně anonymizováno  
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 21.6.2013

podpis: [Podpis]



V Praze dne 12. 6. 2013  
Č.j.: MV-48276-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-0762)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0094r

## Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan [Jméno], státní občan Egypta, trvale bytem [Adresa], (dále jen „žadatel“), právně zastoupen [Jméno], advokátem se sídlem [Adresa] 1 (dále jen „právní zástupce“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, ze dne 13.2.2013, č.j.: VS-1893/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

## Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), doručena dne 13.7.2012. Dne 4.6.2002 uzavřel manželství se státní občankou České republiky. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 bylo toto manželství dne 24.7.2008 pravomocně rozvedeno. Za trvání manželství se dne 25.9.2004 narodil syn [Jméno], státní občan České republiky, který byl po rozvodu svěřen do výchovy matce. Žadatel, který je státním občanem Egypta, byl povolen trvalý pobyt na území České republiky ode dne 2.2.2004.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel žije na území České republiky od roku 2004. Je jediným jednatelem a společníkem obchodní společnosti [Jméno] s.r.o., která působí jako zprostředkovatel obchodu a technický a obchodní poradce a do obchodního rejstříku byla zapsána dnem 22.12.2004. Uvedenou podnikatelskou činnost provozuje žadatel doposud.

## II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) c) a d) zákona o státním občanství.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Nesplněnou citovanou zákonnou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádosti svým rozhodnutím ze dne 13.2.2013 nevyhovělo.

## III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo právnímu zástupci žadatele doručeno dne 14.2.2013, dne 27.2.2013 proti němu podal žadatel prostřednictvím právního zástupce blanketní rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, který následně odůvodnil dne 12.3.2013.

V rozkladu žadatel uvádí, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Je přesvědčen, že správní orgán přistoupil k jeho žádosti zcela necitlivě a žádost posoudil paušálně bez přihlédnutí ke konkrétním okolnostem žádosti.

Předně zdůraznil, že na území České republiky žije jeho syn, český státní občan. Tuto skutečnost správní orgán žádným způsobem nezohlednil, přestože mu musí být z úřední činnosti známa zásada jednotnosti státního občanství rodinných příslušníků. V této souvislosti poukazuje na nejistý politický vývoj obou zemí, kdy nelze vyloučit, že mu bude odepřen pobyt na území České republiky, a tím odepřena možnost být se synem.

Podle žadatele je napadené rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné, neboť správní orgán vůbec neodůvodnil, proč podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nemohl dle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona prominout, když pouze konstatoval, že na udělení státního občanství ani na prominutí některé ze stanovených podmínek k jeho udělení není právní nárok. Žadatel je přesvědčen, že neplnění povinností na zdravotním pojištění nebylo v jeho případě natolik závažné ani hrubé, aby správní orgán nemohl tuto podmínku prominout, zejména s přihlédnutím k jeho osmiletému pobytu v České republice a otcovství k nezletilému synovi, státnímu občanovi České republiky.

V závěru rozkladu tak žadatel navrhuje, aby rozkladová komise napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

#### IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádost, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 5 prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť bylo v průběhu správního řízení o žádosti zjištěno, že od doby povolení trvalého pobytu v České republice porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí řádně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 21.9.2012 přerušilo podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti. Žadatel byl vyzván, aby do 19.10.2012 doložil potřebné podklady pro rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 47 správního řádu byl současně informován, že podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství bylo zahájeno správní řízení o žádosti. Podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu byl dále poučen o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení, až do vydání rozhodnutí ve věci, včetně jeho práva vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Žadatel byl dále poučen o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Rovněž byl poučen o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj. o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Jelikož žadatel ve stanoveném termínu nedoložil všechny po něm požadované doklady, požádal dne 19.10.2012 o prodloužení lhůty o 30 dnů. Ministerstvo vnitra jeho žádosti vyhovělo, a proto svým usnesením ze dne 14.11.2012 opětovně přerušilo správní řízení o žádosti do 7.12.2012. Žadatel ve stanoveném termínu doložil jen část požadovaných dokladů a písemností, a proto Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 10.12.2012 opětovně přerušilo řízení o žádosti do 4.1.2013. K tomu je nutné uvést, že žadatel ve stanovené lhůtě potřebná vyjádření ke své osobě Ministerstvu vnitra již doložil.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ze spisového materiálu k žádosti vyplývá, že Ministerstvem vnitra byly vzaty do úvahy jednotlivé aspekty žadatelovy integrace v České republice i důvody pro možné prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když se zabýval jak zkoumáním dodržování právního řádu České republiky žadatelem, tak i jeho pracovními, sociálními a v neposlední řadě i rodinnými vazbami. V odůvodnění napadeného rozhodnutí prvoinstanční správní orgán konstatoval, že žadatel je otcem nezletilého syna, který byl po rozvodu manželství svěřen do výchovy matce. Při rozhodování pak bylo ve vzájemné souvislosti přihlédnuto ke zjištěným skutečnostem uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém prvoinstanční správní orgán řádně uvedl veškeré zjištěné skutečnosti a podklady, o něž byla uvedená zjištění opřena s tím, že v závěru rozhodnutí pak bylo podrobně uvedeno, z jakých důvodů nebylo žádosti jmenovaného vyhověno.

Ministr vnitra dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí není prvoinstančním správním orgánem nikde konstatováno, že na udělení státního občanství České republiky, ani na prominutí některé ze stanovených podmínek k jeho udělení, není právní nárok.

Zásadu jednotného státního občanství rodičů a nezletilých dětí ministr vnitra vnímá tak, že by nezletilé dítě žijící na území České republiky mělo mít totéž státní občanství jako alespoň jeden z jeho rodičů, na něhož je výživou i péčí odkázáno. Tento požadavek je v případě nezletilého syna žadatele naplněn, když jeho matka je českou státní občankou.

K obavám žadatele z budoucího možného odepření pobytu na území České republiky ministr vnitra vyjadřuje přesvědčení, že s ohledem na rodinné vazby žadatele k nezletilému synovi není důvodné předpokládat, že by tato situace nastala, neboť správní orgány rozhodující o žádostech o povolení pobytu cizinců na území České republiky jsou ze zákona povinny k těmto vazbám přihlížet.

Ministr vnitra dále uvádí, že splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je nutno vnímat tak, že dodržování povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů má být soustavné, tedy po celou dobu pobytu žadatele na území České republiky. Jen soustavným a dlouhodobým plněním povinností stanovených zvláštním zákonem může žadatel prokázat schopnost a ochotu dodržovat právní řád státu, jehož občanství chce získat. V uvedené souvislosti ministr vnitra konstatuje, že výše nedoplatku na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) byla vysoká. Žadatel své povinnosti na tomto úseku neplnil po dobu tří let a od doby, kdy uhradil nedoplatky na pojistném a penále, neuplynula dostatečně dlouhá doba pro objektivní posouzení, zda u něho existuje i do budoucna odůvodněný předpoklad, že se porušení povinností nebude opakovat. Jak žadatel uvádí, žije na území České republiky již osm let, a proto měl dostatek času seznámit se důkladně s českým právním řádem.

V souladu s výše uvedeným tak ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné a nezákonné.

Ministr vnitra rovněž uvádí, že postavení cizince s trvalým pobytem v České republice poskytuje žadateli dostatek záruk pro jeho zdejší plnohodnotný život.

V.

Zákon o státním občanství umožňuje v případech hodných zvláštního zřetele prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že v souladu s výše uvedeným neshledal důvody pro její prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a proto se ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým byla žádost zamítnuta. Proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra



31